

„Rozloučení s létem v rakouských Alpách“

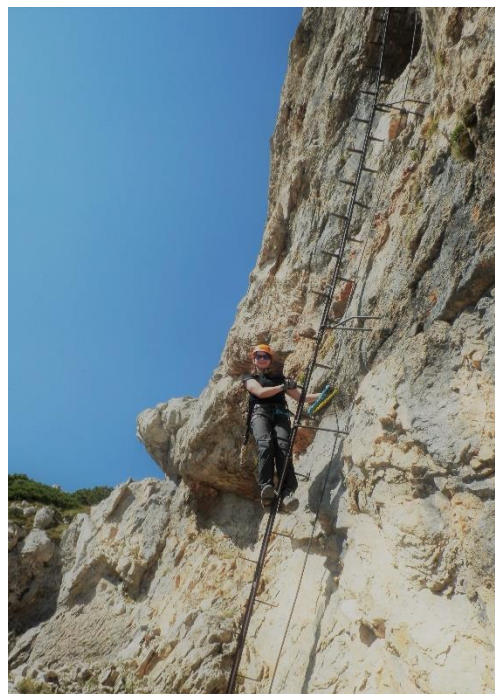
V pátek 21.9. jsme po krutopřísném budíku (u některých již ve 4 ráno) nakonec v 5:30 odjžděli od GPB směr rakouské Alpy. Předpověď počasí nebyla úplně ideální, tak asi proto se počet ferrato - turistů zastavil na čísle 8.

Cesta ubíhala příjemně. V Mikulově jsme dokoupili poslední expediční stravu a hurá směr Prein an der Rax, vesničku v [Raxalpe](#), která byla místem nástupu na naši první ferratu - [Hans von Haidsteig](#) (obtížnosti C/D).

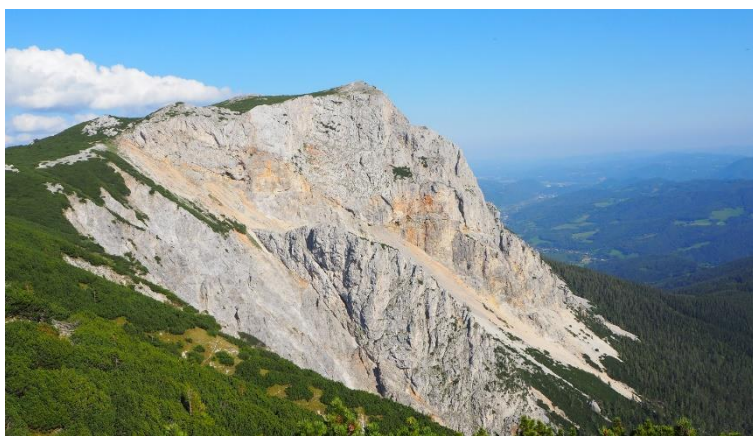
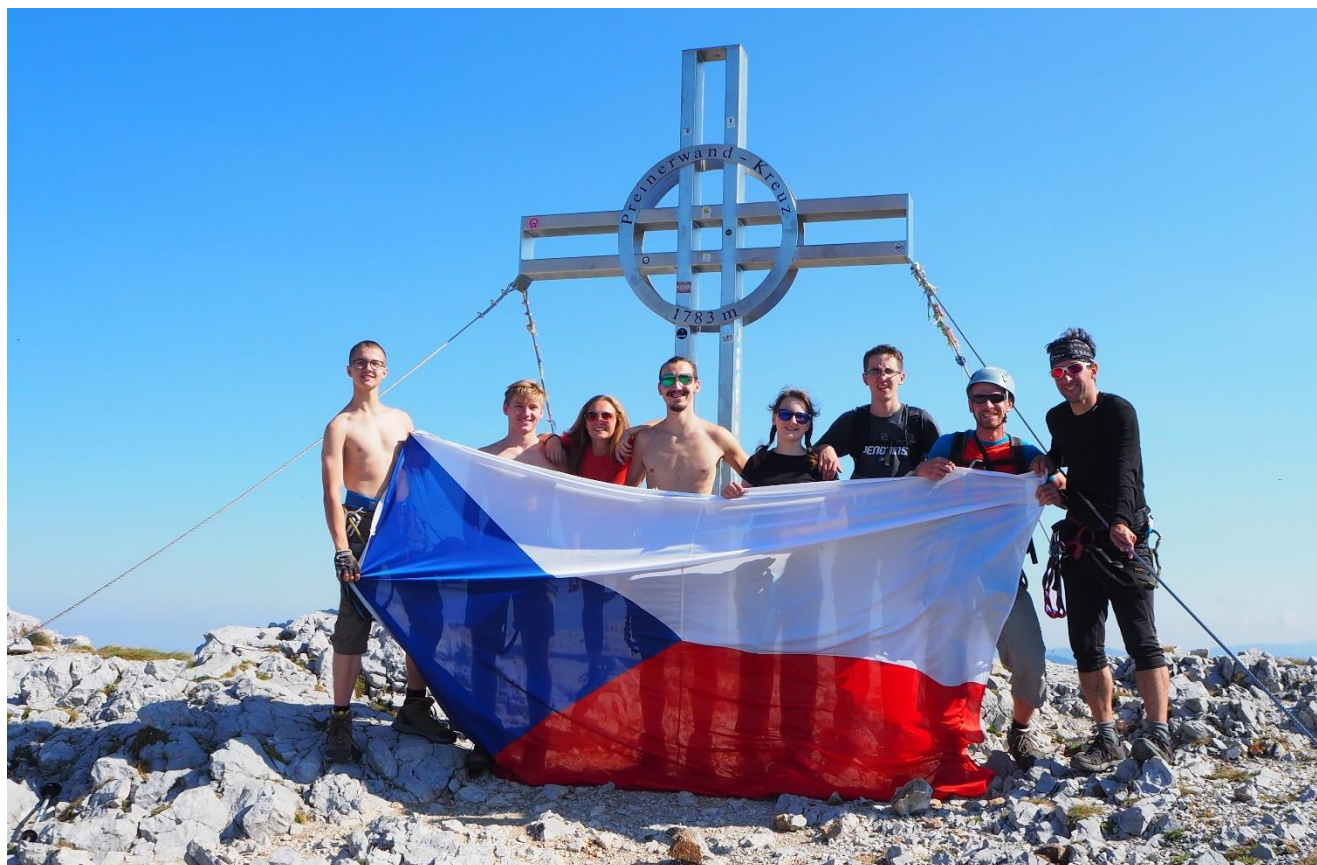
Zajištěné cesty, tzv. **ferraty (klettersteigy)**, umožňují zdatným turistům dostat se do míst dříve přístupným jen horolezcům. Stupnice obtížnosti pro ferraty je od A (nejlehčí) - po E (nejobtížnější).

Odpočinek - zleva: Bára, Anežka, Filip, Jirka, Honza a ležící Šimon

Nejprve ferrata začíná snadným výšvihem na pilíř. Pak již přichází na řadu první žebřík a soustava skalních ploten s těžšími děčkovými pasážemi. Komínem, který je doplněn kramlemi a následným traverzem, ferrata dochází ve výšce 1585 m k soše černé Madonny. Pak již přichází lehčí terén a nakonec vrcholová plošina s křížem.

Naše lezecká skupina prostupovala ferratou jako „nůž máslem“ a něco po druhé hodině jsme stáli na vrcholu **Preiner Wandu** 1783 m n. m. Krátký odpočinek u chaty a rychle k autu. Dnes nás ještě čekal přejezd do 160 km vzdáleného **Admontu**. Naši další navštívenou oblastí mělo být pohoří [Hochswab](#).

V Admontu jsme se v 19:00 ubytovali v příjemném rodinném **Campingu Forstgarten**. Náš matrazenlager propojený s kuchýnkou byl pouze pro nás a nabídl nám super zázemí pro budoucí dvě noci. Páteční večer byl teplý, proto chlapi rozdělali oheň, děvčata připravila párky a David naladil kytaru. Protože den byl náročný všichni zalehli už v 23:00. Sobota neměla mít dobrou předpověď počasí, proto tentokrát budíka nikdo nenatahoval. Den volna se v lezecké terminologii nazývá „rest day“.

Ráno mrholilo, ale bylo teplo. Kolem jedenácté už počasí vypadalo nadějně, tak jsme po velmi vydatné snídani vyrazili směrem soutěska [Wasserlochklamm](#). Soutěska je považována za perlu rakouských soutěsek. Na 1 km dlouhém stoupání překonávajícím 300 výškových metrů nabízí řadu chodníků, lávek a schodů, které jsou citlivě zabudovány do soutěsky a umožňují výhledy na vodopády vysoké až 40 m. Na konci soutěsky je bouda s vyhlídkovým místem, které nabízí výhledy do údolí **Salzy**, vodácké Mekky Rakouska.

Soutěska Wasserlochklamm a ještě letní koupel (astronomické léto) ale již v zimní vodě

Návštěva Wasserlochklammu se protáhla i díky kulturní vložce chlapců. Původně se počítalo se sobotním deštěm a návštěvou krytého bazénu. No a protože nepršelo a plavky byly ve výbavě, tak Šimon, Jirka a Filip naskákali do Salzy. Teplota vody byla asi 3 cm, mezi ukazováčkem a palcem, a vodáci v neoprénech a péřovkách si naše kluky fotografovali. (všichni byli v pondělí ve škole a zdraví). Žádné další velké akce se už v sobotu neudály a spát se šlo rozumně, každý si chtěl užít nedělní ferratu.

Neděle měla být opět krásná, alespoň podle předpovědi. Bohužel realita byla trochu jiná. Ráno jsme vstávali opět do zatažené oblohy a mrholení. Zabalili jsme, uklidili a podle plánu odjeli směr **Eisenerz** pod **horu Erzberg**.

Hora Erzberg je součástí železnorudných Alp a patří k nejbohatším evropským ložiskům železné rudy. Předpokládá se, že zde rudu dobývali už ve středověku, ale důkazy o její těžbě pocházejí až z 11. století. Povrchové i hlubinné dobývání změnilo alpskou krajinu k nepoznání, přesto i zde „kvete“ cestovní ruch. Muzeum a gigantická nákladní auta, jejichž kola dosahují průměru až 260 centimetrů, se v posledních letech stala vyhledávanou turistickou atrakcí. Navíc důl poskytl zázemí jednomu z nejtěžších enduro závodů na světě [Erzbergrodeo Red Bull](#) a tak město o turisty nouzi nemá.

Naším cílem byla [ferrata Eisenerz](#), která vystupuje strmě nad městem na vyhlídkový vrchol **Pfaffenstein** (1871 m n.m.) Počasí bylo horské (jak na houpačce, někdy v dubnu) a chvíli nám trvalo než rada starších došla k rozhodnutí: „lezem“. Tentokrát byl risk - zisk. Počasí nás překvapilo mile a ferratu jsme dolezli již se sluncem v zádech. Povídání už bylo dost, více

v GALERII GPB. Zapsal Daniel Svoboda, fotil Jan Kalenský